

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4

Instructional management problems of students with learning disability's teachers in the care inclusive schools, the office of Khon Kaen primary education service area 4

ศศิวิมล มหา (Sasiwimon Maha)*

รัตนารณ อัครธรรมรัตน์ (Rattapon Attatomarat)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 กลุ่มตัวอย่าง คือครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จำนวน 192 คน เครื่องมือเป็น แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอข้อมูลจากแบบสอบถาม ปลายเปิดโดยการพรรณนาวิเคราะห์ ปรากฏผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่าการ คัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด
2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เกี่ยวกับผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าผู้บริหารไม่เข้าใจและไม่มีความรู้ในเรื่องการขอรับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาพิเศษ เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด
3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับผู้ปกครอง พบว่าผู้ปกครองไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด
4. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับบุคลากรในโรงเรียน พบว่าครูไม่เสียสละเวลาในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด

คำสำคัญ: ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

Keyword: Instructional management problems, students with learning disability's teachers in the care inclusive schools.

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** รองศาสตราจารย์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (มอดินแดง) ระดับมัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

5. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อม พบว่าโรงเรียนไม่มีห้องสอนเสริมวิชาการให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด

Abstract

This research was a survey research. The objective was to study the problems in instructional management of learning disability's teachers, in inclusive school, the office of Khon Kaen primary educational service area 4. The samples were 192 teachers of learning disability's. The instruments using in this study were the questionnaire and open-ended questions. Data were statistically analyzed by using the frequency, percentage, mean and standard deviation.

The research findings found that:

1. For instructional management problems of learning disability's teachers, found that the highest level of problem was the identification of learning disability.
2. For instructional management problems of learning disability's teachers, with the school administrators, found that the highest level of problem was the administrators' understanding and knowledge in asking for receiving the media as well as facilities, and other educational supports.
3. For instructional management problems of learning disability's teachers, with the students' parents, found that the highest level of problem was the parents' knowledge and understanding in learning disability.
4. For instructional management problems of learning disability's teachers with the school staffs, found that the highest level of problem was the teachers don't dedicate the time for instructional management with learning disability.
5. For instructional management problems of learning disability's teachers, with the site and environmental management, found that the highest level of problem was the remedial classroom provided for learning disability by the school.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศ ซึ่งถือเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนหากคนมีการศึกษาที่ดีแล้ว ย่อมสามารถพัฒนาตนเองให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เมื่อคนสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จะส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า

คนปกติทั่วไปหรือบุคคลพิการก็ย่อมได้รับสิทธิทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน เพื่อพัฒนาตนในสังคม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 รวมถึงพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551 ต่างก็มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือการจัดการศึกษาให้กับบุคคลทุกคนไม่เว้นแม้แต่นักพิการให้มีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่าสิบสองปี ซึ่งรัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการหรือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษนั้น ครูที่ทำหน้าที่สอนนักเรียนพิเศษ ควรเป็นบุคลากรที่มีคุณวุฒิหรือได้รับการฝึกอบรมในด้านวิชาการสอนนักเรียนพิเศษ โดยเฉพาะ เพื่อเป็นการลดปัญหาการจัดการเรียนการสอนได้ในระดับหนึ่ง เช่นเดียวกับครูที่ทำหน้าที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการสอน ได้รับการฝึกอบรมเทคนิควิธีการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้ได้เต็มศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2545)

รัฐบาลสหรัฐอเมริกา U.S. Department of Education (1999) ได้นิยาม นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ไว้ว่า เป็นความผิดปกติหรือความบกพร่อง (disorder) เกี่ยวกับการรับข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล (process information) เพื่อทำความเข้าใจโดยเฉพาะการใช้ภาษาเพื่อฟัง พูดและเขียนที่นำไปสู่การขาดความสมบูรณ์ในการคิด พูด อ่าน เขียน สะกดคำหรือการคิดคำนวณ ซึ่งรวมถึงความบกพร่องอันเกิดจากสมองส่วนกลางทำงานได้ไม่ปกติ (dyslexia, ดิสเล็กเซีย คือการขาดความสามารถในการอ่านอย่างรุนแรง อันเนื่องมาจากประสาทสมองส่วนกลางถูกทำลาย) สมองได้รับบาดเจ็บ {aphasia, อะฟาเซีย คือ การขาดความสามารถด้านภาษาอันเนื่องจากสมองได้รับบาดเจ็บ (central nervous system dysfunction) และอาจเป็นตลอดชีวิต) แต่ไม่รวมความบกพร่องทางการเรียนรู้อันเนื่องจากความพิการทางสายตา หูหนวก ปัญญาอ่อน ศรีษะ นิยมธรรม (2540) ที่ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ว่าเป็นนักเรียนที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างทางกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูด หรือภาษาเขียน อาจเห็นได้ในลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดหรือการคำนวณ ตลอดจนจนการรับรู้ ว่าเป็นผลจากความผิดปกติของสมอง

จากนิยามความหมายของนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังกล่าว ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอน

ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ซึ่งมีนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เรียนร่วม ทำให้ทราบว่า มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และจากการสอบถามอย่างไม่เป็นทางการกับครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทั้ง 5 เขตพื้นที่การศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น พบคล้ายกันว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นอย่างมาก

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจอยากจะศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 4 ซึ่งมีครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทั้งหมด จำนวน 387 คน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 4

วิธีการดำเนินงาน

ประชากร คือ ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 387 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1997) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 192 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 4

ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร ตำราวิชาการและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

- 1) ด้านการเรียนการสอน
- 2) ด้านการบริหาร
- 3) ด้านสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อม

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำเสนอเครื่องมือวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ลงเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตัวเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาต ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยลงพื้นที่ส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง และติดตามขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
2. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ นำเสนอข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดโดยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 4 จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 192 คน เป็นครูเพศหญิง (66.9%) มากกว่าเพศชาย (33.1%) ด้านคุณวุฒิส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี (74.9%) ด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางการศึกษาพิเศษ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์มากกว่า 25 ปีขึ้นไป (28.8%) ด้านความรู้พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษครูส่วนใหญ่ศึกษาจากเอกสารและสื่ออื่น ๆ (63.8%)

ตอนที่ 2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

1. ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เห็นว่าปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 2.94$, $S.D. = 1.13$) และปัญหาที่พบมากที่สุด ($X = 3.16$, $S.D. = 3.39$) คือ การคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2. ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษา ไม่เข้าใจและไม่มีความรู้ในเรื่องการขอรับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาพิเศษ ($X = 2.86$, $S.D. = 1.17$) เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด

3. ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($X = 2.99$, $S.D. = 1.09$) เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด

4. ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เห็นว่าบุคลากรครูในโรงเรียน ไม่เสียสละเวลาในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($X = 2.72$, $S.D. = 1.12$) เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด

5. ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เห็นว่าการจัดสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ปัญหาที่พบมากที่สุดคือโรงเรียนไม่มีห้องบริการสอนเสริมให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ($X = 2.99$ $S.D. = 1.38$)

ข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิด พบการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 5 ประเด็น คือ 1) การคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เนื่องจากต้องมีแพทย์เฉพาะทางรับรอง บุคลากรครูยังขาดทักษะและคุณวุฒิทางการศึกษาพิเศษ 2) ผู้บริหารสถานศึกษาขาดความรู้ประสบการณ์ ไม่ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาพิเศษและการสนับสนุนงบประมาณ 3) ผู้ปกครองขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และส่วนใหญ่ผู้ปกครองไปทำงานที่กรุงเทพมหานคร นักเรียนอาศัยอยู่กับปู่ย่าตายาย ซึ่งเขียนไม่ได้ อ่านไม่ออก เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อยู่แล้ว อาศัยอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่ทำให้อาการบกพร่องรุนแรงขึ้น 4) บุคลากรครูส่วนใหญ่คิดว่านักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นนักเรียนที่มีปัญหาในโรงเรียน ครูไม่เข้าใจความผิดปกติของนักเรียน และครูคิดว่าตัวเองมีงานสอนมากอยู่แล้วไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ 5) โรงเรียนขาดงบประมาณในการสนับสนุนการจัดสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะการจัดห้องบริการสอนเสริมให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

การอภิปรายผล

1. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร เขต 4 พบว่า การคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นเรื่องที่ได้ยากเนื่องจากครูส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ทางการศึกษาพิเศษโดยตรง จึงเป็นการยุ่งยากสำหรับครูผู้สอนในการคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ สมศักดิ์ ไสโรถาวร (2543) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและข้อเสนอแนะ การจัดการเรียนร่วมของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจากผู้บริหารและครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจัดการเรียน

ร่วม 71 โรงเรียน จำนวน 142 คน จากผลการวิจัย พบว่าการดำเนินการจัดการเรียนร่วมของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีการปฏิบัติอยู่ในระบายน้อยในด้าน การคัดแยกเด็ก การจัดอาคารสถานที่ และด้านสื่อการเรียนการสอน

2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษา ไม่เข้าใจและไม่มีความรู้ในเรื่องการขอรับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร หวานเสร็จ (2544) ที่ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาเรียนร่วมว่าผู้บริหาร เป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากในการบริหารจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน ต้องสนับสนุนจัดให้มีการเรียนร่วมในสถานศึกษาโดยร่วมมือกับบุคลากรและผู้บริหาร ตลอดจนบุคคลในชุมชนที่ให้ความสนใจนักเรียนพิการ จะต้องจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก และเทคนิคการช่วยเหลือนักเรียน อบรมบุคลากรและสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง พัฒนาความเป็นผู้เชี่ยวชาญเท่าที่โอกาสจะอำนวย

3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียน ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด ดังที่ สุรินทร์ ยอดคำแปง (2542) ได้สรุปกล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนร่วมมีดังนี้คือ ผู้ปกครองนักเรียนปกติมีเจตคติที่ไม่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และมีความเชื่อเกี่ยวกับความบกพร่องหรือความต้องการพิเศษที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ดังนั้นถ้าให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมาเรียนกับลูกของตนเองแล้ว จะทำให้ลูกตนเองเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องหรือมีความต้องการพิเศษด้วย

4. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ เห็นว่าบุคลากรครูในโรงเรียน ไม่เสียสละเวลาในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมิน

และติดตามผลการจัดการเรียนร่วมในสภาพปัจจุบันของประเทศไทย กองการศึกษาพิเศษ (2538) พบว่าปัญหาส่วนใหญ่มาจากครูประจำชั้น ซึ่งยังไม่ได้เข้ารับการอบรม ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนพิเศษ ตลอดจนวิธีการให้ความช่วยเหลือ การใช้เทคนิควิธีสอนเฉพาะ เช่น การอ่าน เขียน และครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เทคนิควิธีการในการสอนนักเรียนพิเศษ

5. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อม พบว่าโรงเรียนไม่มีห้องบริการสอนเสริมให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับศูนย์พัฒนาการศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย (2529) ได้กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อการเรียนร่วมในด้านต่างๆ ดังนี้คือ ด้านสิ่งแวดล้อม สถานที่ตั้งของโรงเรียน อาคารเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ เหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของนักเรียนแต่ละประเภทท้องถิ่นนั้น การเลือกและจัดเตรียมสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนปกติเพื่อการเรียนร่วมนั้น ควรจะพิจารณาองค์ประกอบคือ สถานที่ตั้งโรงเรียน ควรอยู่ในเส้นทางคมนาคมสะดวกไม่ควรอยู่ห่างจาก

แหล่งชุมชนมากนัก อาคารเรียนที่เป็นตัวอาคารต้องสร้างให้ถูกลักษณะ อยู่ในสภาพใช้การได้ดีมีการจัดการสาธารณูปโภคสะดวก มีแสงสว่างพอเหมาะ การถ่ายเทอากาศพอเพียง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนพิเศษแต่ละประเภทโดยเฉพาะ ในการจัดการศึกษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
2. ควรมีการศึกษาหาเทคนิคหรือวิธีการสอนนักเรียนพิเศษแต่ละประเภท เพื่อพัฒนาด้านการช่วยเหลือตนเองให้เกิดทักษะการดำรงชีวิต ทักษะทางวิชาชีพให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
3. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนพิเศษ โดยเพิ่มผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษกับผู้ปกครองนักเรียนปกติ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนด้านการศึกษาพิเศษในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม
4. ควรมีการศึกษาวิธีการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของนักเรียนพิเศษ ซึ่งเป็นปัจจัยทำให้การจัดการเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กองการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ. (2538). **คู่มือการจัดการเรียนร่วม**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2550). **สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา** ตอนที่ 47 หน้า 1 โรงพิมพ์อักษรไทย.
- ศรียา นิยมธรรม. (2540). **ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: พรวนนกการพิมพ์.
- ศูนย์พัฒนาการศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย. (2529). **การศึกษาสภาพแวดล้อมในห้องเรียนพฤติกรรมของครูและพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2551). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545** (พิมพ์ครั้งที่ 3). ปทุมธานี: สกายบุ๊กส์.

สุรินทร์ ยอดคำแปง. (2542). การเรียนร่วมชั้นระหว่างนักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษ. นครราชสีมา: กระทรวงศึกษาธิการ.

สมพร หวานเสีจ. (2544). การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม. อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซทการพิมพ์.

_____. (2543). การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม. ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 10.

สมศักดิ์ ไสธถาวร. (2543). การจัดการเรียนร่วมของนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียน
ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น

U. S. Department of Education. (1999). Assistance to states for Education of Children with Disabilities Program and the Early Intervention Program for Infants and Toddlers with Disabilities. Final Regulations. Federal Register, 34, CRF parts 300 and 303.

Krejcie,R. V. and Morgan,D. W. 1970. "Determining sample size for research activities", Educational and Measurement.